

Australien kan ikke »overleve« uden familielandbrug

Borgernes Vælgerråd (CEC, Citizens Electoral Council) i Australien udstedte den følgende rapport til medierne for at give en opsummering af omfanget af nationens landbrugskrise – en trussel mod den hjemlige og globale fødevarerforsyning. CEC mobiliserer i øjeblikket for, at der tages skridt til hasteindgreb. (www.cecaust.com.au).

10. maj, 2013 – Netop nu, som en konsekvens af politiske beslutninger, står mange tusinde familiefarmere over hele Australien over for en umiddelbart forestående ruin:

- 600-1200 familiefarmere i det vestlige Australiens (WA) østlige hvedebælte er under vedholdende angreb fra bankerne og både de statslige og føderale regeringer for at tvinge dem væk fra landbruget og/eller privatisere og sælge deres kooperativer til udenlandske kornkarteller.
- Mange hundrede oksekødsproducenter i det nordlige Australien er blevet ramt på deres svage punkt gennem regeringens rent ud sabotage af deres eksportmarkeder, der har medført, at hjemmemarkedet er blevet oversvømmet af oksekød, hvilket har drevet prisen for kvæg fra A\$ 500-1000 pr. hoved ned til så lidt som A\$ 20 og efterladt hundreder af producenter bankerot og selvmordstruede.
- Hundreder af frugtavlere og mælkefarmere i det nordlige Victoria er ved at blive knust af regeringens frihandelspolitik, der i øjeblikket tvinger SPC-Ardmona-konserverfabrikken i Shepparton til en drastisk reduktion i produktionen og har tvunget prisen for mælk langt ned under fremstillingsprisen.

Imidlertid slår regeringen, der har forårsaget disse kriser, farmerne oven i hovedet med den besked, at de ikke er »levedygtige«.

CEC afslørede i sit juni/juli 2012-nummer af avisen New Citizen den kendsgerning, at antallet af ægte familiefarme i Australien i 2010 har nået det farligt lave tal 40.000, en skarp nedgang fra 120.000 for to årtier siden og fra 204.000 i 1953.

Hvis det australske folk fortsat tolererer, at deres regeringer, med begge de to største partier, fortsætter med aggressivt at drive familiefarmere væk fra landbruget – hvad enten årsagerne skal findes i frihandel, bankernes rationerede finansiering, eller grøn fascisme (inklusiv de vegetariske militante, der giver sig ud for at tale dyrenes sag) – så vil folket stå over for den meget realistiske udsigt til, at deres nation ikke kan overleve.

Den aktuelle krise er en dødbringende trussel mod Australiens fødevarer sikkerhed. Agro-virksomhedsselskaber vil ligge på lur for at overtage nogle af disse landbrug, men de garanterer ikke en nations fødevarer sikkerhed. Agro-virksomheder producerer kun, når det passer på bundlinjen, og ofte producerer de efter kontrakt med globale forsyningskæder, uanset de hjemlige fødevarer behov. Kun de stærke familiefarme, der har en pålidelig produktion, prioriterer hjemmemarkedet, eksporterer overskud og plejer jorden til overlevering til de næste generationer, kan garantere en nations fødevarer sikkerhed.

Den aktuelle krise er også en trussel imod den globale fødevarerforsyning. Man anslår, at 1 milliard mennesker hver dag må gå sultne, alt imens de to sektorer, hvor australske familiefarmere er ved at blive knust, hvede og oksekød, udgør landets to største landbrugseksportsektorer.

Australien er verdens andenstørste hvedeeksportør efter USA, og WA's hvedeavlere producerer størstedelen af de australske afgrøder. Regeringen lader bankerne tilintetgøre WA's avlere på et tidspunkt, hvor tørke og frostgrader i USA forventes at reducere nationens 2013-vinterafgrøder med 25 %, og tørketilstande reducerer hvedeproduktionen i Rusland, verdens tredjestørste eksportør af hvede.

Australiens eksport af levende kvæg til Indonesien har markant øget forbruget af protein hos millioner i denne nations lavindkomstgrupper. Australiens kødeksportmarkeder i Mellemøsten omfatter nogle af de nationer, hvor fødevarer mangel udløste de nationale regeringers fald i 2011. Australiens selvpåførte krise forværrer den globale mangel: den amerikanske produktion af oksekød, der repræsenterer en femtedel af den globale produktion, forventes at falde drastisk i år.

Der er ingen grund til, at nogen som helst hvedeavler, oksekødsproducent, frugtavlere eller mælkefarmer, der i øjeblikket kæmper for deres overlevelse, skal miste deres farme. Det ligger fuldstændigt inden for rammerne af regeringens magt med omgående virkning at:

- – erklære et moratorium for overtagelse af farme;

- – beordre bankerne til at genforhandle gælden i farmene til en lavere rente;
- – etablere en statslig organisation, hvor farmere kan låne til en lav rente til finansiering af deres afgrøder og kapitalopgradering;
- – pålægge told på import af frugtkonserves og vedtage bøder for Coles og Woolworths for yderligere at misbruge deres markedsdominans ved at anvende udenlandske ressourcer af frugt og grøntsager, der produceres hjemme;
- – etablere kontrakter direkte regeringerne imellem med nationer som Indonesien for at genoptage forsyningen af oksekød, med en regeringsgaranti både for forsyningen til Indonesien og for prisen til de australske producenter; sådanne kontrakter bør også tilstræbes med Mellempøsten og Afrika.

Den eneste løsning på længere sigt er imidlertid, at regeringen vedtager en Glass/Steagall-opdeling af essentielle bankaktiviteter og den spekulative investeringsbankaktivitet for på denne måde at beskytte og prioritere kredit til landbrugsproduktion. Dernæst må regeringen oprette en nationalbank, der ejes og drives af regeringen, der leder langfristet kredit over til en styrkelse og udvidelse af nationens fødevarerproduktion. Dette ville f. eks. omfatte investering i en øget kapacitet til forarbejdning af kød, som den aktuelle krise har vist, at Australien har en sørgelig mangel på.

Lederen af Borgernes Vælgerråd, Craig Isherwood, erklærede i dag: »Den beslutning, som regeringen skal tage, er ikke en forretningsbeslutning, men en beslutning i nationens interesse. Alle familiefarmere, der tvinges fra landbruget af denne krise, er de klare ofre for regeringens overlagte plan, som regeringen må drages til ansvar for.

Det er op til den australske befolkning. Hvis I forstår, hvor stor betydning familiefarmene har for Australiens overlevelse som nation, og I er villige til at påtage jer ansvaret for at kæmpe for nationens fremtid, så gå med i CEC«, fortsatte han.

Kilde: EIR 17. maj 2013

HOVEDARTIKEL: Kornmangel på verdensplan: Udsigt til hungersnød uden omslag til Glass-Steagall

Forbruget af korn af alle slags overstiger nu mængden af den globale produktion, og svælget kan ikke indhentes. At tillade en fortsættelse af denne politik – som dikteres af det imperiale finanskartel –, som har ført til denne katastrofe og til, at mindst en milliard mennesker verden over allerede sulter, er ikke en realistisk valgmulighed. Løsningen er et omslag – og det hurtigt – til Glass-Steagall.

Af Marcia Merry Baker. EIR, 13. maj 2013 – Mængden af verdens årlige forbrug af korn (alle slags) – til direkte menneskelig fortæring, foderandel til dyrehold, sædekorn til året efter, biobrændstof, spild o. s. v. – overstiger nu mængden af den globale produktion; svælget kan ikke indhentes. Det betyder præcis, hvad du tror: Vi har et problem. Den politik, der ligger bag dette, er vanvittig. At tillade at den fortsætter betyder, at der ikke er noget håb for den milliard mennesker i verden, der allerede lider af sult, og at der ikke er noget håb om en fremtid nogetsteds.

Figur 1 giver et situationsbillede af krisen i kornproduktion kontra kornforbrug; det blev publiceret den 9. maj af FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisations »FAO's korte oversigt over udbud og efterspørgsel af kornsorter«. Afdelingen rapporterer, at verdens totale produktion af korn (alle sorter) for 2012-13 forventes at blive 2,306 metertons, hvilket er mindre end de 2,332 mmt, som forbruget forventes at blive. Det er ikke første gang nogensinde, at der er en sådan ubalance, men med praktisk talt ingen reserver, ingen udveje, og ingen ændringer i politikken, har det dødbringende betydning.

Dårligt vejr i adskillige vigtige landbrugsområder (som FAO rapporterer det) er en medvirkende faktor til sæsonmæssige underskud. Men sårbarhed over for

ekstreme vejrforhold inden for nutidigt landbrug har været et overlagt aspekt ved »det fri markeds« regime, som i årtier er blevet prasket verden på af globale finansielle, varemæssige og politiske netværk, der bedst kendes som Det britiske Imperium. De har en plan, der går ud på fødevareunderskud og affolkning.

Dette kom for nylig til udtryk i en rapport fra december 2012 fra Londons Kongelige Institut for Internationale Affærer (Chatham House) med titlen »Ressourcefutures«, som afgjorde, at den »nye normalsituation« ville bestå af prischok, der stammede fra overbefolkningens pres på knappe ressourcer, for hvilket der ikke findes nogen løsninger. Regeringer må danne en »koalition af betroede« – en R30 (Ressourcer 30), der skal rationere knapheden.

Hvad har Obama-regeringen at sige angående de kommende udsigter for høsten? »Gør jer ingen bekymringer. Såningen, vejret og afgrøderne bliver alt sammen godt. De tomme beholdere bliver fyldt op.«

Oksekøds- og mælkesektoren hårdt ramt

Virkningen af underskud af korn på verdensplan betyder, at forsyningen af animalsk protein i fødekæden vil være blandt de første fødevarer, der vil opleve et kraftigt fald. Mangel og priser, der skyder i vejret, på majs, hør, soja og andre foderemner til dyr rammer kød- og malkekvægfarmere hårdt, midt i en tørke i det sydvestlige Nordamerika, det nordlige Australien, New Zealand og andre steder.

Antallet af kvæg er faldet voldsomt i Texas, Oklahoma og Kansas. I det nordvestlige Queensland i Australien holdt kvægopdrættere et »krisetopmøde« den 7. maj. Her og andre steder får ranchejerne at vide, at det nuværende system med »markederne« må herske, hvilket betyder, at producenterne står over for den kendsgerning, at de priser, de får, er lavere end deres produktionsomkostninger. Verdens eksportforsyninger af mælk er skrumpet ind til ingenting. I New Zealand – som udgør en vigtig kilde til mælkeprodukter til eksport – har tørketilstande haft en drastisk negativ virkning på mængden af mælk, der produceres. Verdens eksportlagre er nu praktisk talt nede på nul for sødmælkspulvers vedkommende, såvel som for skummetmælk og smør.

I Californien, den største mælkeproducerende stat i USA, er over 350 højtydende, mælkeproducerende landbrug lukket i løbet af de seneste par år, hvilket efterlader knapt 1500 i alt, hvoraf mange har problemer. Sidste efterår

protesterede californiske mælkefarmere i Sacramento. Den 1. maj afholdt Delstatskongressens Landbrugskomite en høring; den 20. maj har Californiens Departement for Fødevarer og Landbrug planer om at afholde endnu en høring om krisen.

Glass-Steagall og videnskab

Det, der kræves, er et radikalt omslag væk fra den politik, der bragte os til dette kritiske punkt – de seneste fem årtiers globale udflytning af kilderne til fødevarer og alle andre former for spekulative pengemarkeder inden for landbruget, i stedet for at fremme fødevareresikkerheden i nationens tjeneste gennem kredit til programmer for forbedringer i forhold til jord, vand og energi, fastsættelse af priserne til farmerne baseret på deres faktiske omkostninger, og generel støtte til landbrug og forarbejdning i familieregi.

Rent umiddelbart er der behov for at genindsætte Glass/Steagall-banksystemet med det formål at genetablere kredit til familiefarmerne og opbygning af landbrugsinfrastruktur. I samme ånd kan kortfristede nødforanstaltninger for at redde familielandbrug lanceres omgående gennem bevillinger, kredit og gældsmoratorier. Selv om der er knaphed på fødevarer, kan der findes ressourcer, der kan distribueres til områder, hvor nøden er hård.

Krisesituationen for farmere og ranchejere i Australien er typisk for det, der sker, med forskelle i enkelthederne, i landbrugsområder over hele verden. Den australske hvede- og oksekødssektor trues af ruin; begge er af afgørende betydning for den aktuelle, globale fødevarerforsyning, såvel som for den hjemlige. Den medfølgende erklæring, der er udgivet den 10. maj af Borgernes Vælgerråd (CEC), giver et overblik over detaljerne.

Lederen af de vestaustralske (WA) hvedefarmere Jean Robinson stiller op til valg til den føderale forsamling i september på et CEC-program for at samles om omgående forandring. På et masse møde for WA-hvededyrkere i Merredin den 10. april cirkulerede der en anmodning, som hun offentliggjorde i april, hvis punkter med få ændringer kan anvendes i et hvilket som helst område, hvor der i dag er landbrugskrise:

»Forholdsregler bør omfatte:

1. En total adskillelse af almindelig bankvirksomhed med indsættelse og udlån af indskud fra risikabel, spekulativ bankaktivitet. En total adskillelse

kan kun opnås gennem strukturelle ændringer som i den succesrige amerikanske Glass/Steagall-lov fra 1933.

2. Et gældsmoratorium for at reorganisere den ubetalelige gæld med henblik på at befri fødevareproduktion fra åger.

3. Oprettelsen af en ny Commonwealth National Credit Bank efter forbillede af den originale Commonwealth Bank og/eller Statsejede Regeringsbanker, der vil lede offentlig kredit over til langfristede investeringer i strategisk vigtige industrier såsom landbrug, og til det desperate behov for fysisk, økonomisk infrastruktur. Dette må ske for at genoplive Australiens kollapsende industrielle basis og økonomi.« (»Resolution til redning af vore farme«, april 2013).

I Robinsons politiske erklæring til fordel for en forøgelse af den fysisk-økonomiske produktive kapacitet ligger der ifølge dens natur også det synspunkt, at landbrugets produktive potentiale er ubegrænset, takket være videnskaben. Beviset for dette princip for ris' vedkommende er blevet gennemgået af dr. Robert Ziegler, direktør for International Rice Research Institute, i en spændende præsentation i december 2012 i Washington D.C., som er dækket i dette nummer af EIR (se nedenfor).

»Ris-eksemplet« modbeviser grundigt den imperiale, 'grønne' påstand, som er lutter løgn, at verdens befolkningstal har »toppet«, at forekomsten af ressourcer er endegyldig, og at Jorden kun kan reddes ved at »administrere knapheden« og acceptere affolkning.

I USA kan man konstatere et fremstød imod ødelæggelsen af landbruget i den beredvillige aktivering hos de medlemmer af delstatskongressen med baggrund i landbruget, hvor de forlanger, at Kongressen tager skridt til at genindsætte Glass-Steagall. De 18 stater, der hidtil i år har vedtaget en resolution for dette, omfatter Minnesota, Montana, Louisiana, South Dakota og andre landbrugsstater; i South Dakota blev en resolution vedtaget i begge kamre; og i Indiana blev en resolution fremlagt og vedtaget i Underhuset samme dag, den 11. april.

Omfanget af kornkrisen

Den mængde af verdens totale kornproduktion (alle slags korn), der er nødvendig for at der kan være anstændig ernæring til alle, er i grove træk det dobbelte af

de 2,003 metertons, der er vist på Figur 1. Dette kan sagtens opnås gennem forbedrede betingelser med hensyn til sikkerhed for vandforsyning, frugtbar jord og beskyttelse i forhold til ekstreme vejrforhold, såvel som genforbedrede planter og dyr.

Men i øjeblikket ser man bag ved situationsbilledet på Figur 1 mange problemområder for alle typer korn og fødevarer.

En del af den aktuelle nedgang i verdens produktion af korn stammer fra den indvirkning, som vejret har haft på den amerikanske hvedeproduktion. Mere end halvdelen af vinterhvedebæltet i de sydlige højsletter er fortsat ramt af tørke; oven i dette har området været ramt af sen forårsfrost. Høsten her, som finder sted senere, i juni, forventes at blive 23 % mindre end sidste år i henhold til det amerikanske landbrugsministeriums første beregning for denne høstsæson, som blev udgivet den 10. maj. De vestligste amter med hvededyrkning i Kansas er katastrofeområder.

På landsplan kunne amerikansk vinterhvede (hårde, røde arter) opleve en nedgang på gennemsnitlig mindst 10 %. FAO's globale prognose for hvede i 2013 er 695 metertons, hvilket er mindre end de 701 metertons i 2011.

Dette års verdenshøst af majs er usikker på grund af forsinket såning både i USA og Kina. Vådt og koldt vejr har forsinket såningen af afgrøderne i Iowa og Illinois – hjertet af majsbæltet. I Iowa er kun 8 % blevet sået, langt under sidste års 62 % (et gunstigt forår). Dette er den seneste start i Iowa siden 1995.

Økonomen Todd Davis fra Illinois' landbrugsdepartement sagde i midten af april: »Der er ikke en stødpude af majs til rådighed, der kan imødegå vejr- eller andre produktionsrelaterede problemer for dette års afgrøder. Såningen vil begynde i Midtvesten i løbet af de næste par uger, og hvis den seneste rapport bliver til virkelighed, viser den, at slutlagrene vil blive de mindste siden 1995-96.« (Fra De føderale Landbrugsdepartementer, 10. april, 2013. (Rapport online fra »Landbrugets Stemme«.)

marciabaker@larouchepub.com

Krisen i verdens fødevareforsyning forværres

12. maj, 2013 – Ugunstige vejrforhold forsinker såningen af majs i både USA og Kina, hvilket føjer usikkerhed til en i forvejen livsfarligt utilstrækkelig fødevareforsyning og landbrugskapacitet i verden. Usikkerheden omkring majs og andre afgrøder kommer på et tidspunkt, hvor de amerikanske lagre af majs og soja er drastisk lave, afgrøder, som i de senere år har været har været en afgørende eksportvare, men hvor der nu sker en stor omdirigering af majs til fremstilling af brændstof under Obamas/Londons politik for folkemord. Manglen på rigelige mængder af dyrefoder til en overkommelig pris er en hovedfaktor i den totale, globale nedgang i produktionen af animalsk protein.

FN's Fødevare- og landbrugsorganisation udgav i denne uge en rapport om det fortsatte fald i verdens lagre af kornsorter af alle slags (hvede, ris, majs og andre kornsorter). FAO anslår lagrene af kornsorter ved udgangen af 2013 til at udgøre 505 mio. metertons, hvilket er 3 % lavere end lagrene ved årets begyndelse. Økonom ved staten Illinois landbrugsafdeling Todd Davis sagde midt i april: »Der er ikke en stor stødpude af majs til rådighed til at imødegå vejrproblemer eller andre produktionsrelaterede problemer for dette års afgrøder. Såning begynder i Midtvesten i løbet af de næste par uger, og hvis den seneste rapport bliver til virkelighed, så viser den, at lagrene ved årets udgang bliver de mindste siden 1995-96. (Kilde: American Farm Bureau Federation, den 10. april, 2013. »The Voice of Agriculture«, rapport online.)

Forholdet af rådighedslagre for majs er lavt, med 6,8 %, hvilket refererer til den mængde majs, der er tilgængelig, (oplagret på landbrug, i kartellernes kornsiloeer o. s. v.), i relation til det forventede forbrug (alle formål) det år. Faktisk er det muligt, at der INGEN LAGRE vil være tilbage i august, før høsten i år begynder.

Forholdet af de amerikanske rådighedslagre af sojabønner er endnu lavere end for majs' vedkommende, med 4,1 %. Selv vurderingen fra USDA (april, 2013) er, at der kun vil være, hvad der svarer til 15 dages forsyning af sojabønner til rådighed den 1. september.

Vådt og koldt vejr i majsbæltet har forsinket såningen. Kun 12 % af majsmarkerne var tilsået ved begyndelsen af maj, hvilket er en fjerdedel af gennemsnittet over fem år. I Iowa, den største majsstat, er kun 8 % blevet tilsået, et fald på 62 % i forhold til sidste år (et favorabelt forår). Dette er den seneste start

på såningen i Iowa siden 1995. Såningen af soja i USA er ligeledes forsinket. Kun 2 % af sojamarkeerne var tilsået pr. den 5. maj, sammenlignet med gennemsnittet over fem år på 12 %, og i kontrast til sidste års 22 %, et favorabelt forår. De amerikanske landmænd og deres udstyr kan måske klare udfordringen og få høsten i hus. Måske sker der et mirakel, og vejret bliver perfekt for afgrøderne i år. Eller også gør der ikke.

Hvad siger så Obama-regeringen? »Lad være med at bekymre jer.« Landmænd vil, selv med forsinkelserne, tilså så enormt et areal som 97,3 mio. acres, at selv om udbyttet pr. acre er forringet p. g. a. sen såning, fugt og kulde, så vil den totale høst ikke desto mindre blive rekordstor, og beholderne fyldt op. USDA's prognose pr. den 10. maj for arealer, tilsået med majs, siger, at dette vil blive det største tilsåede areal i USA siden 1936.

Kilde: www.larouchepac.com